

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke: Møre og Romsdal.

Tilleggsspørsmålnr. 36.

Herad: Rindal

Emne: Måter å refse på.

Bygdelag: Romundstadbygda

Oppskr. av: Peder Helgetun.

Gard: Helgetun.

(adresse): Rindal.

G.nr. 4 Br.nr. 13

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Efter å ha spurt flere gamle folk.

SVAR

Avskrift, orig. se nr. 36.)
tilv.nr. 10116.

Man la ofte for dagen p, en skøyeraktig måte sin mening om grannens arbeid eller adferd og det gjør man tildels ennu. Var naboen for snar og slurven med arbeidet så pleide man ofte å si at han farer over det med haralabben ("han fer'e ev det me harralabba") eller når han slutter med halvgjort arbeid da pleide man å si: det er likesom han har dødd fra det ("de e lekså han he daua frå di"). Dersom noen var litt for vidløftig av sig og fandt på for meget spetakkel pleide man ofte å si at han var en "gauk", ("han e nå så en gauk"), slike uttrykk er brukt fremdeles.

Sp. 1. Jeg har aldri hørt noe om at man slo figurer eller noe annet foran den som var for sen til å slå, men det var anset som en skam å ikke følge med i skåren ("å bli skårjaggå")

Sp. 2. Dette er helt fremmed her.

Sp. 3. Det er ikke noen som vet om noe sådant her.

Sp. 4. Jeg har ikke hørt noe særlig navn på dem som gikk på besøk 1. juledag, men det var i hvert fall ikke skikk.

Sp. 5. Til dem som ikke fikk noe nytt plagg til jul sa man at han måtte sitte på huggestabben i julen.

Sp. 6. De som ikke oppnådde det han skulde pleide (pleier) man å si er en "tatl".